

Danske arkitekter ud af osteklokken

Berlingske Tidende 6. september 2006, 2 sektion, magasin, side 5

Det danske biennaleprojekt er en bagdør ind til det kinesiske marked – men først og fremmest er det en form for vidensudveksling mellem danske tegnestuer og kinesiske arkitekter. Vi har talt med Henrik Valeur, der har tilrettelagt udstillingen i den danske pavillon i Venedig.

Af Torben Weirup

VENEDIG. »Problemet med dansk arkitektur er, at vi alt for længe har været for selvtilfredse, og imens har verden forandret sig, så nu er det ikke hensigtsmæssigt længere. Det er muligt, det har været det, det ved jeg ikke, men nu må vi ud af osteklokken.«

En af vejene ud er at se mulighederne frem for problemerne ved globaliseringen, mener Henrik Valeur, som også er ophavsmand til den indledende betragtning. Henrik Valeur, der er arkitekt, har tilrettelagt det danske bidrag til arkitektbiennalen i Venedig, der åbner for publikum på søndag.

Og det danske bidrag bliver efter alt at dømme anderledes. Mange af deltagerlandene viser sædvanligvis modeller, skitser og fotografier af værker skabt af nogle af deres mest estimerede arkitektfirmaer. Ikke Danmark. Danmark viser de foreløbige resultater af et samarbejde mellem fire yngre tegnestuer og fire universiteter i Kina om udvikling af fire byområder. I Kina.

Kina er for arkitektfirmaer og tegnestuer et stadig mere og mere interessant sted; al den stund halvdelen af hele verdens byggeri finder sted i Riget I Midten.

»Og,« forklarer Henrik Valeur, »så er det sådan, at det stort set udelukkende er de meget, meget store arkitektfirmaer fra USA, Frankrig og Storbritannien, der får opgaverne. De er også meget specialiserede. Det er meget vanskeligt for ikke at sige umuligt for danske tegnestuer.«

Så ideen med at lade fire danske tegnestuer arbejde sammen med fire universiteter er et forsøg på at finde en slags bagvej ind på det kinesiske marked?

»Det kan man godt sige, men man må ikke se det som kun det. Kineserne er meget interesseret i vestlig arkitektur, men vi har i det halve år, projektet foreløbig har stået på, lært mindst lige så meget af dem. Igen: Vi opfatter os ofte som et foregangsland inden for miljø, men i Kina er der projekter, der er langt mere nytænkende.

Ambitionen med dette projekt er at skabe nogle varige samarbejdsformer, begge parter kan få glæde af. Og så lave noget andet. I stedet for de sædvanlige, halvdårlige efterligninger. «

Et enkelt eksempel på hvad man så kan?

»Det er jo store områder, vi taler om, nogle på størrelse med København. Et projekt går ud på at omdanne et tidligere industri kvarter til en ny bydel. Problemet er så, at jorden er stærkt forurenet i ti meters dybde. Men i stedet for bare at køre det væk og dermed overlade problemet til andre, fandt de involverede arkitekter ud af, at der i nærheden lå en lukket fabrik, hvor der tidligere var blevet lavet mursten, indtil der ikke var mere at lave mursten af. Og at den pågældende fabrik kunne bearbejde den forurenede jord til mursten. Det er den mere... holistiske tankegang, jeg synes kendetegner yngre arkitektfirmaer.

Der er jo ved at ske et generationsskifte blandt danske arkitekter, og jeg synes, de har nogle mere interessante bud end traditionelle tegnestuer. Ikke alene er de bedre til at arbejde i netværk. De kan også mere end blot tegne pæne bygninger. De lægger vægten andre steder end på det rent formelle, det rent æstetiske. De griber længere ud i samfundet og gør tingene anderledes...«

De danske tegnestuer, der udstiller i den danske pavillon i Venedig, er: COBE, EFFEKT, CEBRA og TRANSFORM.

tow@berlingske.dk

Fakta: Kuratoren

Henrik Valeur (født 1966) er udpeget som kurator for den danske pavillon i Venedig af Dansk Arkitektur Center

Han er uddannet på Kunstakademiets arkitektskole efterfulgt af studier i Barcelona og ansættelse på Rem Koolhaas' tegnestue i Rotterdam. I 1997 grundlagde han netværket UiD, der bl.a. arbejder med byudvikling. Han har modtaget arbejdslegater fra Statens Kunstfond og – i 2004 – Nykredits Opmuntringspris. TW